

Kunst macht frei?

MŰBÍRÁLAT - LXIV. évfolyam, 1. szám, 2020. január 3.

Kifelé tartok Krakkó zsidónegyedéből, az egyre felkapottabb Kazimierzből. Nehéz elképzelni, hogy a központtól mindössze 20 perc sétára lévő Kazimierz a 90-es évekig még a város legveszélyesebb környékének számított, most pedig népszerűbb, mint nálunk a Kazinczy utca. Leszámítva néhány modern stílusú éttermet, a negyed főterének számító piac vonzáskörében lévő legtöbb hely könnyen eladja magát a romkocsmákra jellemző szedett-vedett berendezéssel, egy-két majdnem csonkig égett gyertyával és a külföldi turisták ízléséhez igazított bőséges vodka- és sörválasztékkal. (A szegfűszeges és fahéjas megmikrózott sör egyszerűen lenyűgöző.) Feltett szándékom még zárás előtt megkeresni Lengyelország első önálló épülettel rendelkező kortárs művészeti múzeumát, a 2011-ben nyílt MOCAK-ot (Museum of Contemporary Art in Kraków) a Visztula túlsó partján, a szomszédos Podgórze városrészben.